

XCV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Arbejdsretter og Enighedskamre.

(Udgiven af Landstingets Udvalg den 28de April 1894.)

Medens nogle Medlemmer anse det første Afsnit — om Arbejdsretter — for det vigtigste og lægge Hovedvægten paa, at der der ved aabnes Afgang til en formentlig hurtig og billig Afgørelse af de almindeligste Retsfager, som udspringe af Arbejdsforhold, samt at valgte Dommere faa Indflydelse paa Afgørelsen, føle andre Medlemmer sig mest tiltalte af det andet Afsnit — om Enighedskamre —; hele Udvalget er imidlertid enig i, at Lovforslaget bør fremmes, saa meget mere som det har Grund til at antage, at der i det mindste i Kjøbenhavn saavel blandt Arbejdsgivere som blandt Arbejdere er Stemning for dets Gennemførelse.

Vistnok maa det antages, at det betydelige Apparat, der sættes i Bevægelse ved Oprettelse af en Arbejdsret, under hvis Myndighed alle dagligdags Tvistigheder mellem de enkelte Arbejdere og Arbejdsgivere henlægges, kun i Kjøbenhavn og enkelte større Købstæder vil staa i passende Forhold til den Virksomhed, Retten vil kunne vente. Men

da et fyldigt udtalt Ønske saavel fra Arbejdsgivere som fra Arbejdere er sat som første Betingelse, og da det derefter er overladt til Kommunalbestyrelsen, og i sidste Instans til Justitsministeriet at afgøre, om Arbejdsretten bør oprettes, er der Sikkerhed for, at den ved Loven aabnede Afgang kun vil blive benyttet der, hvor der virkelig er Trang dertil.

Hvad Købstæderne angaar, vil det ikke, selv om der vælges mange Bisiddere, kunne opnaas, at hver Sag bliver paadømt af Arbejdsgivere og Arbejdere, som netop høre til samme Fag som Parterne, hvad der jo vilde være det ønskeligste. Men dels maa det antages, at mange Sager ville findes deres Afgørelse uden Tilkaldelse af Bisiddere i Henhold til § 15, 2det Stykke, dels ville Bisiddere af andre Fag dog altid tilføre Retten Indsigt i Arbejdsforholdet i Almindelighed. Paa den anden Side vil der formentlig i Kjøbenhavn kunne ventes oprettet en Arbejdsret for alle større Fag, og